

מאונן:

- 1 היתה לו פתיחה טובה ככדור (3)
- 2 המלט התבלבל והרקוויזיט נעלם (4,2,3)
- 3 במה ב'אדם עוסק בשעת הסעודה? (4)

פתרון תשבוצפון 2581

- 10 נראה ממש לידו של ג'ז'מ' כלט בלידו (4)
- 11 המפקד עובר ושב (3)
- 12 אור גנוו בלי סוף בצמח (6)
- 13 נפרק את העולם ותבוא פרות גם משמיא (4,4)
- 14 רוצים אליל כמו לכנען (4)
- 15 הטו ראשיכם אל ההר (4)
- 16 בפתחיתקה" למשל פעלו לפי הוראה מגבוה מאד (5,3)
- 17 פמליה גדולה של קוראי אידיש בבית השכיית (5)
- 18 חזורים בצער אל הכתיב השומרוני (3)
- 19 לכל כוכב יש דרך (4)
- 20 אי אפשר למצוא במפקד מפחיד (4)
- 21 בסיסקאי מגרלים רק ירק (4,3)
- 22 זה מ'27 מאונן יחזור ברב טפשותו (3)
- 23 הצליח ליצר גם מלפפונים (3)

מאונן:

- 4 סרכו לטעום מהפרי הירוק (ירוק הזה) (4)
- 5 לא משיבים, שמענו, כי לא נותר בהם כח (5,3)
- 6 המתככים עכשיו כמשחקי מזל (6)
- 7 גם הוא כמשפחה? ניחא! (4)
- 8 אם נתעלם מהאחרונה, היצר מת כאמצע היום (5)
- 9 ג'ים הקר כוכב טען (7)
- 10 מלגלג פעמיים (2)
- 11 ברכו מוקדם מדי את החבר בגת, הוא לא התקדם (5,4)
- 12 ירד ערך בוליו של האב מהמשלי: "אי אפשר לצאת חובת ידי הכל" (4,4)
- 13 חש מורא בישיבה (3,3)
- 14 איוו ממשלה אדירה, ובלי כל עזרה! (5)
- 15 בורג כובש את יצרו? (4)
- 16 מה שהיתה ויויאן עכורי (2)
- 17 שרו באוטו (3)
- 18 בנו קל הדעת של הצדיק (3)

דף חדש

עונת המסיבות הסיפוריות בחנויות הספרים, עונת העשורים של כתיב העת ואפילו עונת המכשפה, הלא היא תבוסת הצנוורה.

פן אחר של תופעה זו הוא מלאכת המבקרים, הרצונשים, הסיקורים, המי עיינים, המרדפים, המעללים ועוד זכוכים לרוב, העטים על הדוברן שבעוגת היצירה. אם יהושע קצו שקד על כתיבת סיפור התגנבות יחידים כשתיים-עשרה שנה, הרי כרוך שכרי לכתוב רצוניה קצרה או מירשם-דפפני או רצפט עלעלני, די במציאת ערב פנוי אחר, שכן העומס רב, החיפון כשיאו וההספק מתחייב. ואם הביקורת (כפי שמכונה אגף זה של מוסף סיפורת), כחפונה ובגישתה השיטחית, מוסיפה לחטא, לשנות ולחשבו חשבונות, הרי לפחות ניכרות פה ושם התעוררות של איכפתניקים רגישים בתחום זה, כגון נילי מירסקי, מנחם בן ואחרים, הקמים להגיב על מה שנראה בעיניהם עיוות, אבחה רופסת ואיצדק מצד מבקרים כלפי היוצר. "גדמה לי" כותבת נילי מירסקי בהארץ. בנסותה לקרוא קריאה אחרת בספרו של יהושע קצו (ראה גם מאמרו של דן מירון במדור זה), "שזה שנים לא הופיע אצלנו ספר, שהביקורת המיקצועית גילתה כלפיו קוצר-יד מצער כל-יך כמו סיפורו של יהושע קצו התגנבות יחידים... כוונתי לכישלון התמוה שנכשלו המבקרים בעצם, הבנת הנקרא'. כל הביקורת שנודמן לי לקרוא טיפלו בטפל שעל פני השטח... והתעלמו מן העיקר, מן המירקם הפנימי העדין והסבוך של היצירה".

לא פחות נחרץ נגד גל הביקורת השליטית שפקד את סיפורו של עמוס עון, הוא מנחם בן, הטוען בדבר כי קופסה שחורה הוא מעשה גאוני במלאכת הסיפורת. וכך, עד עונת המלפפונים הקרבה ובאה, מתקיימת אצלנו עכשיו, כמלאו עווה, עונת הספרים.

שמעון צמרת

אהרון גלעדי אימרות כנף אחת ולפעמים שתיים

שיטת הציור שלי נראית כאוונני גארד ב'וורס. אני אינני מזכר תמונות, מפני שהן תמונות אינן שייכות לי. הן שייכות למוסיאון הלובר — כעור כ-400 שנה.

כאשר בא אליי קונה לרכוש תמונה, הדבר הראשון שאני עושה הוא לצאת החוצה ולראות את טיב המכונית שלו. לפי זה אני קובע את המחיר.

כאשר אומרים לי: תמונתך יפה, כאילו שוחטים אותי בסכין חלבת. כוונתי לצייר תמונות טובות, לא יפות.

תמונות טובות אני לא מוכר — וגרועות אין לי.

בעבר הרחוק ביקשה המבשלת הי ראשית בקיבוץ עידן-חירוד את המהגרס המתכנן את חדרהאוכל החדש שיקבע חלון במיטבת, כדי שתוכל לראות את האורח האחרון היורד מהרכבת ואז לסגור את ברו המים מהמרק.

כפינת הרחובות דינגו-גורדון חציתי את הכביש באור אדום. לפתע הופיעה שוטרת תנועה ואמרה לי: "אדוני, עברת באדום". לא ידעתי מה לגיד לה ואמרתי: "אני עיוור צנעים". ענתה לי השוטרת: עכשיו אני מכינה את ציורי אהרון גלעדי.

ילדה קטנה אמרה לילדה הרוכבת על אופניים: "תהיי גבר ותני לי לרכוב קצת על האופניים שלך".

כספר האורחים של תערוכתו האחד רונה כתב גלעדי: אבקש לכתוב כאן מה שאתם אומרים עליי מאחורי הגב.

(המשך מעמוד 27)
אינו מסוגל להבין שרגים שרונים מחוץ לים, מחוץ לזרמיו, לסכנותיו, למרחביו, הם רגים מתים. כשהרגים חיים, הם שנתוכו הם שרונים הוא חלק פנימי מחיותם. מימד ממימדיה. אי אפשר לכתוב רומאן חברתי ללא עניין אמיתי בחברה וללא הבנה רקה של מהותה החיה. חברה איננה הווי ואיננה לקט של תנאי מוצא, תרבות, כלכלה וכו'. היא הווייה חיה, הזורמת מחוץ לתרעות האינדיבידואליות וכי תוכן, לשעה נרמה היה, שקנו סוף-סוף הבין אמת זאת, הפנים אותה ועלה על דרך המלך של אמנות סיפורית ריאליסטית רבת-תנופה. אבל בהמשך נתי עמעמה ההבנה הראשונית, ואמנות הסיפור של קצו חזרה מן המרכז אל הפריפריה, שבו ראוי לה שתימצא עד לפריצה נוספת, עקיבה ומרחיקת-לכת יותר מו שנועשתה בהתגנבות יחידים.

תרבוטק

עונת הספרים

בולמוס פיתאומי של "תרבות סיפ" רותית" שוטף בימים אלה את החברה הישראלית, חברת-השפע הקטנה של נה, במיוחד העשירונים העליונים, זו הנגועה היטב בחיידק החומרי הבא לביטוי החל בנעלי-פרווה וחפת-ישר וול מוזהבים וכלה בנידנוד געילי-היה לומים; זו אשר הירחורים של תרבות רוחנית הם בדרך כלל ממנה והלאה. בלא התראה מוקדמת ותוך הסתלקות נחפזת משאר תחומי ההתעניינות בחיי היומיום, כמו ארונות-מיטבח עץ-מהגור, ני, חרטינה צרפתית ומחירי מכוניות, דומה כי הכל עוסקים עתה, ולא בלי היסטוריה, כספרים: בפתחת תנויות ספרים, בפתחת בתיקפה לספרים, בפתחת נוטיקים לספרים, בפיטפוט על ספרים וכו'. וככל שגל כזה מסור גל להשתקף דרך אמצעי-התיקשורת, או ככל שאמצעי-התיקשורת מסוגלים לשקף מציאות של ממש, כן יקשה לעמוד על הסיבות לכך, מבלי להיזכר בעונת הפיצויות, ומבלי להרהר בקול"רם, שמה סקרנות שיטחית זו היא אחת מצורותיה של הריקנות.

וככל שגואה גל זה של חטטנות סיפרותית, כן גדל בולמוס ההרפסה של ספרים חדשים בתחום הסיפורת היפה, במיוחד בתחום השירה, עד שנוצר קושי של ממש במציאת פיסת-שטח מתאים במוספרי-הסיפורת, אשר נועדו, לבר מתפקידיהם האחרים, לסקר, לדווח ולבקר. שפע ספרים זה מאיים להפר את האיזון העדין המתקיים במור ספי הסיפורת, אותם מוספונים רקים המשמשים דרך קבע "כיבשות שחורות" אצל בעלי העיתון, רבי החובלים של אמצעי-התיקשורת, הניצבים על סיפון המערכת ומאחרים יבשות חדשות של התעניינות ציבורית, אותם בעלים שמאיימים בלא הרף בהחרת עומרי פירסום אל תוך היכלי-הסיפורת, כדי הרחקתם אל שולשוליה-שוליים. וראה, לשם השוואה, את מוספרי-הספורט עני הכרס, את מוספרי-הכלכלה רחבי-המדרים, את מוספרי-הבידור הצינעוניים או את מוסף המילה האחרונה בתחום המוספים, הלא הוא מוסף הלוח החדש, מרריך הטלפונים השבועי, שוקה-פישפשים של שישבת: קנה ומכור, תודיקה, קד ותן וכו'. בצפוי, סיפרות פיתאומית זו השוטפת את מרפיה-ספרים, את המ רגות הנעות של חנויות הכולבו ואת טרקליני-ההרוח למיניהם, עונת ספרים מעין זו, דינה לחלוף כשאר עונות השנה, אף כי הכל מחכים ליום בו גם סופרים ומשוררים ייפכו לסקטור מיקצועי-מיליטאנטי האוחז את הציבור בגרונו ומשמיע דרישות. תרבות של רוח — כשמה כן היא, עניין חולף, ככל שמדובר כמנוחים של "הציבור הרחב". לפיכך, אפי ארעי זה של אופנה ועונה יוסיף, ככל הנראה, להיות מהותו של הבולמוס המדובר: עונת המשוררים.

איתן עמיחי
הדברת מזיקים בע"מ

מומחים להדברת תיקנים (לוקים), תולעי עץ, חרקי ספרים ובגדים, עירפול מיוחד לארועים למניעת יתושים וחרקים מעופפים.

רחת-גן רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272 • טל. 5-6-790114

בשמירה על בריאותך ורכושך